

List učenika OŠ Vladimira Nazora Feričanci

Iskrica 11

Iskrica

List učenika

OŠ Vladimira Nazora Feričanci

Broj 11, godište XI.

Adresa uredništva:

Tel.: 031 603 018

OŠ Vladimira Nazora Feričanci

Fax: 031 604 306

Trg Matije Gupca 9

E-mail:

31512 Feričanci

Lektura:

Anita Azenić, prof.

Izdavač:

OŠ Vladimira Nazora Feričanci

Grafičko oblikovanje:

Katarina Kolar, prof.

Za izdavača:

Marko Knežević, ravnatelj

Fotografije:

Marko Knežević, prof.

Kornelije Juranić, prof.

Odgovorna urednica:

Anita Azenić, prof.

Tisak:

Naklada:

Uredništvo:

Tena Grekša, 6.a,
Barbara Jukić, 6.a,
Antonla Sinković, 6.a,
Ljubica Zeba, 6.a,
Diana Mitrović, 6.b,
Marina Kunac, 7.a,

Helena Mendroš, 7.a
Magdalena Liović, 8.a,
Lea Barić, 8.b,
Beatta Filipović, 8.b,
Samanta Milanović, 8.b,
Karla Rođak, 8.b

Uvod

Školske priče

☞ Ugodno s korisnim – provod i učenje	3
☞ „Pričam ti priču“	4
☞ Listopadna šuma	6
☞ Škola plivanja	7
☞ Pomoć djeci Afrike	7
☞ LIDRANO	8
☞ Hodanjem do zdravlja	9

Školska događanja

☞ Danas je naša škola obukla svečano ruho	10
☞ Hrvatski olimpijski dan	12
☞ Tradicija, bogatstvo na stolu, pjesma, veselje...	13
☞ Sveti Nikola u našoj školi	15
☞ Radost u zraku, toplina oko srca	16
☞ Svatovi su, svatovi su...	17
☞ Voli, ne voli...ma voli!!!	18
☞ „Djeco, veselite se, smijte se i uvijek mislite pozitivno!“	20

Zanimljivosti

☞ Dan tolerancije - spriječimo nasilje	22
--	----

Izleti

☞ Izlet u Krapinu i Varaždin	24
------------------------------	----

Iskrice

24

Ispraćaji učitelja i učenika

☞ Naši četvrtišti i osmaši	26
☞ Intervju - gđa. Mirjana Potnar	28

Zabavni kutak

☞ Školski biseri	29
------------------	----

Dragi naš čitatelju, pred tobom je jedanaesti broj Iskrice, našega školskog časopisa.

Školsku smo godinu započeli pod vodstvom našega novoizabranoga ravnatelja Marka Kneževića. Čestitamo!

I u ovome smo broju nastojali popratiti zbivanja u školi, ali i izvan nje. Kako smo, kao i svake godine, bili iznimno vrijedni, ovdje smo nastojali popratiti što više aktivnosti kojima smo se bavili. Prolistaj nas; sigurni smo da ćeš naći nešto zanimljivo za sebe.

Uredništvo

ŠKOLA U PRIRODI – PAKOŠTANE

Ugodno s korisnim – provod i učenje

Učenici 4. razreda iz Feričanaca i Donje Motičine (sada već petiši) su proveli četiri nezaboravna dana u Školi u prirodi u Pakoštanima. Škola je trajala od 6. do 9. lipnja 2014. godine.

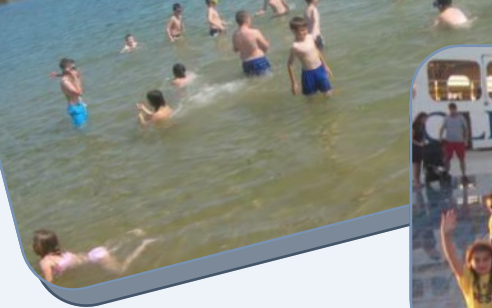
Putovanje je prema Nacionalnom parku Krka započelo u vedrom i veselom raspoloženju punom iščekivanja. Obilazak Nacionalnog parka je ispunio sva naša očekivanja. Zadržali smo se oko dva sata u razgledavanju i nastavili put prema Pakoštanima. Kada smo stigli i smjestili se u sobe, razveselila nas je mogućnost da se prije večere možemo i okupati u moru. Voda je bila prilično topla za ovo doba godine, pa smo iskoristili svaku minutu za plivanje, ronjenje, traženje školjaka...

Poslije večere smo prošetali Pakoštanima, a onda umorni otišli na počinak. Drugi smo dan brodom otišli do otočića Vrgade i tamo uživali u kupanju na prekrasnoj pješčanoj plaži.

Treći smo dan posjetili Biograd na Moru te se uputili prema Zadru. Obilazak Zadra smo završili uživajući u glazbi morskog orgulja.

Nažalost, četvrti je dan i vrijeme za povratak kućama stigao prebrzo. Ipak, bili smo sretni i zadovoljni jer je vrijeme tijekom našeg boravka bilo sunčano i toplo pa smo se mnogo kupali, ali i naučili o primorskom kraju naše domovine.

Napisala: učiteljica Marija Gregurić

Projekt u korelaciji Informatike, knjižnice i Hrvatskog jezika

„Pričam ti priču“

Tijekom listopada, studenog i prosinca 2014. su učenici šestih razreda koji pohađaju nastavu Informatike u korelaciji s knjižnicom i Hrvatskim jezikom radili na vrlo zanimljivom projektu pod nazivom „Pričam ti priču“. Projekt su vodile profesorice Katarina Kolar, Sanela Grepo i Anita Azenić.

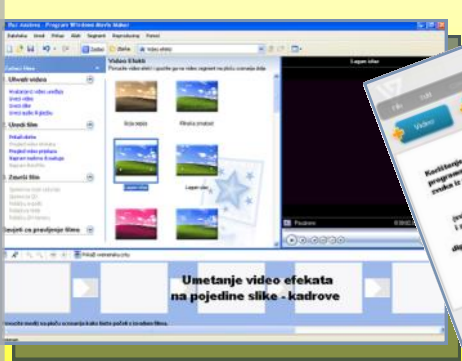
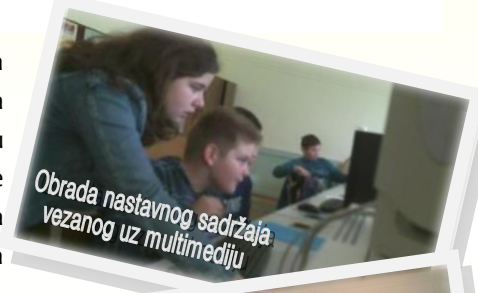
Projekt je započeo u listopadu čitanjem lektire „Priče iz davnine“ Ivane Brlić – Mažuranić nakon čega je uslijedila obrada sadržaja na satu Hrvatskog jezika.

Tijekom listopada i studenoga učenici su na nastavi informatike skupinskim radom na školskim računalima obrađivali nastavne teme i vježbe vezane za izradu video uratka.

Sredinom listopada je na sat Informatike došla knjižničarka, podijelila učenike u parove ili skupine do tri učenika te im podijelila projektne teme i zadatke. Učenici su skupinski odrađivali zadatke i pisali vlastite zabilješke koje su im kasnije bile ideja vodilja u izradi video uratka. Potom su učenici na temelju pročitane i napisane lektire izradili vlastitu priču na temelju pročitanih bajki, intervju s glavnim likovima, osmislili su kviz znanja za svaku pročitanu priču te isti proveli u zasebnim razrednim odjelima.

Završna je aktivnost (ili šećer na kraju) bilo izlaganje video uradaka (rađenih u Movie Maker-u) na satu Informatike i Hrvatskog jezika te završno ocjenjivanje, provedba kviza znanja u svakom razredu te podjela priznanja pobjedničkim skupinama.

Cilj je ovoga projekta bio omogućiti učenicima da obrađenu lektiru „Priče iz davnine“ Ivane Brlić-Mažuranić prodube kroz druge likove i događaje, te da na maštovit način pokažu svoju kreativnost koristeći stečeno znanje o izradi video uradaka u programu Windows Movie Maker izrađujući izvještaj o lektiri, kviz znanja, intervju s glavnim likom te pišući vlastitu bajku po uzoru na pročitane bajke koju su potom uobličili u video uradak.

4

Izlaganje rezultata na satu Hrvatskog jezika

Izrada video – lektire u programu Movie Maker

Besplatan alat za izdvajanje zvuka iz video snimke

U naš su se projekt uključili učenci 4. razreda koji su tijekom Mjeseca hrvatske knjige ilustrirali stranicu na temu „Moj najdraži lik iz priča Ivane Brlić-Mažuranić“.

Projekt uključuje razumijevanje i uporabu informacija, ne samo iz klasičnih izvora znanja, nego i onih posredovanih suvremenom tehnologijom. Učenici su istraživali u knjižnici, pretraživali internet, samostalno izrađivali intervjue, kvizove znanja i vlastite priče, snimali i obrađivali zvuk i video pomoću digitalnog fotoaparata i računala, kreativno se izrazili video uradcima te prezentirali svoje radove u razredu. Ovim smo projektom obuhvatili društvenu dimenziju Građanskog odgoja i obrazovanja u okviru društveno komunikacijskih vještina: suradnja i grupni rad (pojam i iskustvo suradnje, zastupanje skupine, iznošenje vlastitih uradaka), kritičko razumijevanje medija i medijskih sadržaja (tiskovine, zvuka, videa, interneta) te upotreba multimedijских alata kao potpora vlastitoj i skupinskoj produktivnosti u učenju općenito.

Napisale: prof. Sanela Grepo, prof. Katarina Kolar i prof. Anita Azenić

TERENSKA NASTAVA

Listopadna šuma

Dana 4. studenoga 2014. su učenici šestih razreda išli na terensku nastavu u šumu Ruškovac.

U šumu smo se uputili poslije drugog sata redovne nastave s profesoricama Kristinom Marinković i Anitom Azenić. Na terenskoj je nastavi ostvarena korelacija iz Prirode i Hrvatskog jezika. Putem do odredišta smo prikupljali razne šumske plodove i promatrali prirodu.

Na satu Prirode smo promatrali koru drveta i rješavali zadatke kroz koje smo ponovili gradivo kontinentalne listopadne šume. Na satu Hrvatskog jezika smo zapisivali motive i pjesničke slike koje smo uočili, a nakon toga smo pisali lirske pjesme.

Nakon odrađenih sati smo se polako vraćali kući promatrajući i osluškujući šumu.

Napisala: Diana Mitrović, 6. b

ŠKOLA PLIVANJA

Tijekom studenoga je za učenike trećih i četvrtih razreda OŠ Vladimira Nazora Feričanci organizirana Škola plivanja.

Škola je organizirana u Centru za edukaciju Gradskog društva Crvenog križa Osijek u Orahovici. Zbog blizine Centra su učenici svakodnevno putovali.

Prvog je dana učitelj Hrvoje Žunec proveo inicijalno provjeravanje na kojem je utvrđen broj plivača i neplivača. Krajem tjedna je provedeno kontrolno, a na kraju drugog tjedna i finalno provjeravanje na temelju kojega su učenici dobili odgovarajuću diplomu.

U međuvremenu je organizirana i redovna nastava, kao i druženje učenika matične i područnih škola.

Većina je naših učenika usvojila vještinu plivanja i pri tome se ugodno osjećala te provela lijepo vrijeme u ugodnom okruženju pa se zbog svega navedenog nadamo da će Škola plivanja biti moguća i za druge generacije.

Napisala:
učiteljica **Marlena Šahinović**

Zajedničke aktivnosti zadrugara i knjižničara

HUMANITARNA AKCIJA

Pomoć djeci Afrike

U nedjelju 19. prosinca 2014. godine 6. a razred i knjižničari su zajedno proveli akciju „Pomoć za djecu Afrike“.

Roditelji učenika 6. a razreda marljivo su pekli kolače koje smo potom upakirali za prodaju. Knjižničari su svoj doprinos dali izradom božićnih ukrasa.

Toga smo dana prvo otišli na misu, a nakon mise smo prodavali naše rukotvorine. Sve se vrlo brzo prodalo, a sav prihod ide za pomoć djeci Afrike.

Napisala: Ljubica Zeba, 6. a

Pred Valentinovo su zadrugari i knjižničari ponovili suradnju koja se pred Božić pokazala dobrom i učinkovitom te su uspješno prodavali umjetne ruže koje su sami izradili.

Zadrugari i knjižničari su napravili oko 180 ruža koje su prodavali po simboličnoj cijeni. Potražnja je za ružama kao i prijašnjih godinama bila ogromna tako da su ruže prodali u rekordnom roku.

Dio su zarađenog novca potrošili za kupovinu nagrada za učenike koji su bili najuspješniji na literarnom natječaju, a ostatak će novca potrošiti za kupovinu sezonskog cvijeća za školu.

Cijela je akcija bila vrlo uspješna, a učenici su se dobro zabavljali i podijelili ljubav s obitelji i prijateljima te ih usrećili ružama.

Napisala: Nikol Perković, 6. a

Feričanci

Beliše

Osijek

Smotra literarnog, dramskog-scenskog i novinarskog stvaralaštva u našoj je školi održana 16. siječnja 2015.

LIDRANO 2015.

Na općinsku su se razinu u kategoriji dramsko-scenskog stvaralaštva plasirali recitatori Helena Mendroš (7. a), Dominik Benović (7. b) i Fabijan Brkić (7. b) te Laura Katavić (6. a) i Nikol Perković (6. a) koje su izvele scensku igru „Čir“ koju je prema priči Ephraima Kishona napisala učiteljica Jasna Petrović. U kategoriji literarnog stvaralaštva dalje su se plasirali učenici 4. razreda Stipe Bužonja i Karlo Šalek te učenici viših razreda Sara Mendroš (6. a) i Fabijan Brkić (7. b).

Općinski je Lidrano održan 23. siječnja u Belišću. Na županijsku se razinu plasirao Fabijan Brkić u kategorijama dramsko-scenskog (*Sergej Jesenjin, Pismo majci*) i literarnog (*Starica u mećavi*) stvaralaštva. Ostali su učenici također bili jako dobri u svojim kategorijama, no konkurencija je bila zaista velika i jaka. Kući su se vratili prepuni lijepih dojmova s Lidrana i ohrabreni da nagodinu na sljedećoj smotri ponovo daju sve od sebe.

Fabijan je na županijskome Lidranu u Osijeku nastupio 6. veljače. Stručna su povjerenstva u obje kategorije bila oduševljena Fabijanovim izvedbama, no kako je konkurencija bila zaista jaka, Fabijan se nije plasirao na državnu razinu. Unatoč tome, zbog pohvala kojima je bio obasipan, mi ovaj uspjeh doživljavamo ravnim odlasku na državni Lidrano. Bravo!

Za velike i malo manje velike uspjehe učenika su zaslužni mentori Blanka Marković, Anita Azenić, Jasna Petrović i Milan Delić.

Napisala: prof. Anita Azenić

Starica u mećavi

Snijeg u zimskoj noći pada,
vjetar s planina, stiže.
Čisti sve sa šumskog puta,
kroz drveće prijeteć' gmiže.

Kroz mećavu baka hoda;
sporo hoda, pognuta joj glava.
Stare noge teško hode,
teško diše, usta su joj plava.

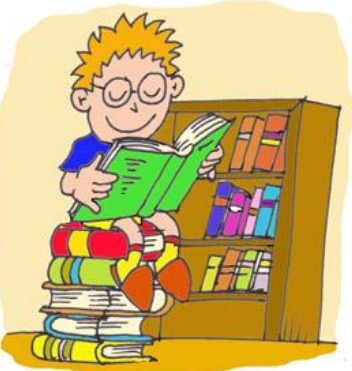
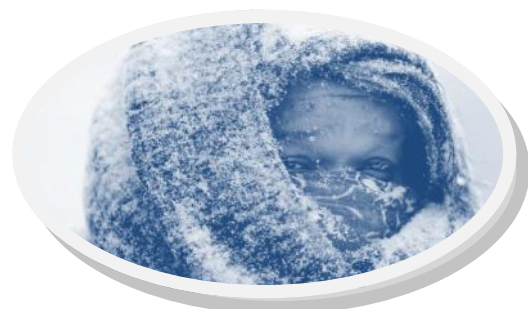
Na leđima svežanj granja
grubo stara leđa bode.
U lice joj vjetar šiba,
s drveta i vrabac ode.

Vjetar trese staro tijelo,
ponad šume rudi zora.
Stare ruke željne sunca;
ruke - k'o hrastova kora.

Na zemlju naglo oblak pade,
padoše k zemlji i koljena njena.
Umukne vjetar i Dubrava cijela,
a bakina koža postade bijela.

Već je jutro, ali sunca nema;
i nitko ne zna što je baku snašlo.
Al' reći će oni koji je znaju
da je za nju sunce već odavno zašlo.

Fabijan Brkić, 7. b

Terenska nastava

Hodanjem do zdravlja

Dan
planete Zemlje

Aktivnosti povodom Dana planeta Zemlje trajale su od 20. do 24. travnja. Akcije su započele prikupljanjem starog papira, a završile zelenom čistkom.

Dana 20. i 21. travnja smo prikupljali stari papir. U prikupljanju su sudjelovali učenici od 1. do 8. razreda, a uključili su se i mještani kojima se ovim putem zahvaljujemo te ih molimo da nas i ubuduće podrže u sličnim akcijama.

Aktivnosti smo nastavili 22. travnja kada su učenici 6. a zasadili cvijeće oko škole koje su kupili novcem zarađenim od prodaje ruža za Valentinovo koje su izradili zadrugari i knjižničari.

Brzim hodanjem do zdravlja uputili smo se 24. travnja kroz šumu prema valenovačkom igralištu. Na ovoj su terenskoj nastavi sudjelovali svi učenici matične škole u pratnji učiteljica, učitelja, pedagoginje i ravnatelja. Po dolasku na valenovačko igralište smo odradili radionice: Stvaranje svijeta, Šetanje do zdravlja, Život na travnjaku, Čistoća okoliša, Naše vode, Leća, Nature Scavenger Hunt, Dva pejzaža, Orientacija u prostoru i Povijest obilježavanja planeta Zemlje. U sklopu radionica provedena je eko akcija čišćenja okoliša.

Napisale: Ljubica Zeba, Barbara Jukić, Tena Grekša i Antonela Sinković,

Danas je naša škola obukla svečano ruho

Dana 30. svibnja 2014. godine smo u deset sati otpočeli s prigodnim obilježavanjem Dana škole.

Akademiju je otvorio školski zbor svečanom izvedbom himne. Nakon pozdravnoga govora naše v. d. ravnateljice Mirjane Bilić, u kojem se osvrnula na rad i postignuća učenika tijekom ove školske godine te uručila priznanja učenicima koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima te njihovim mentorima, program smo nastavili zborom koji je otpjevao pjesmu „Iznad duge“.

Nakon uvodnoga su se dijela učenici predstavili recitacijama. Fabijan Brkić (tada 6. razred) je recitirao pjesmu Ante Gardaša „Zapis na brezovoj kori“, Anamarija Delbijanko (tada 8. razred) pjesmu Željka Sabola „Nisam znala“, Karla Vrabac (tada 8. razred) pjesmu Dragutina Tadijanovića „Školjka“ te Helena Mendroš (tada 6. razred) pjesmu Vladimira Pavića „Život je rijeka“.

Poslije recitacija nam je 2. razred pjevao i plesao „Slavonsko kolo“, „Ja posijah repu“ i „Seljančicu“ te su nam uspješno prenijeli dašak veselja koje u sebi kriju slavonski tradicijski običaji.

Petaši iz dramske skupine vjeroučiteljice Jasne Petrović su se predstavili igrokazom „Informacije“ u kojem su prikazali draži koje roditelji i razrednici proživljavaju prilikom dolaska roditelja na razgovor u školu.

Treći nam je razred pjevao pjesmu „Miruj, miruj, srce moje“, a Donata Brkić je potom otpjevala „Maestral“.

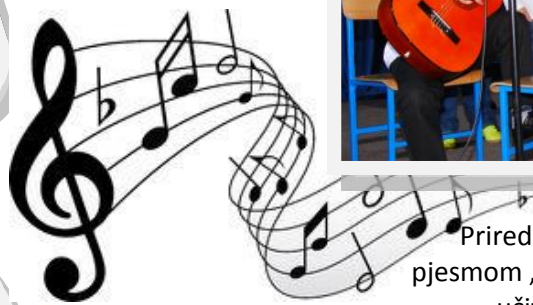
Plesno-pjevačku točku „Združena slova“ izveo nam je 1. razred.

Dramska skupina vjeroučiteljice Jasne izvela je i igrokaz „Ispričnica“ gdje su dočarali „borbu“ učenika za odgodu testa.

Na pozornicu nam se opet vratio 3. razred s pjesmom „O Jelo, Jelice“ uz pratnju Karla Šaleka na gitari.

Priredbu nam je završio 4. razred pjesmom „Mi smo đaci veseli“ uz pratnju učitelja Davora Krstičevića.

Iznimno nam je drago bilo vidjeti i pozdraviti naše drage umirovljenike, učiteljicu Adelu Brbot i našeg dugogodišnjeg ravnatelja gospodina Ivana Kočaja, te im u ime svih djelatnika naše škole još jednom zahvaliti za sve.

Na samome su kraju naši voditelji Fabijan Brkić i Dominik Benović pozvali sve uzvanike na izložbu učeničkih radova u hodnicima škole.

Napisala: Ljubica Zeba, 6. a

Učenice 5. a razreda Sara Mendroš i Paula Bijuklić su izvele pjesmu „To Believe“.

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Učenci predmetne nastave obilježili su Olimpijski dan 10. rujna na igralištu s ciljem ukazivanja na važnost sporta u svakodnevnom životu i njegovo poimanje kao kulture življenja.

Poslije četvrtog smo sata nastave krenuli na igralište. Kada smo došli, posložili smo se u redove po razredima. Olimpijske smo igre započeli paljenjem olimpijskoga plamena. Plamen je zapalila Sara Mendroš, učenica 6. a razreda, a zatim je uslijedila tjelovježba pod vodstvom profesora Vlade Cveka. Poslije tjelovježbe smo započeli s igrama po razredima. Petaši su igrali graničara, šestaši obojku, dečki 7. a i 8. a su igrali nogomet protiv 7. b i 8. b, a djevojčice sedmih i osmih razreda su vježbale glasnice navijajući za dečke svoga razreda. Osim navedenih aktivnosti, bilo je tu još i tenisa, košarke... Nakon završetka igara, puni elana smo se vratili kući.

Popodne je i razredna nastava u svojoj smjeni tjelovježbom i sportskim igrama prigodno obilježila Olimpijski dan.

Napisala: Karla Rođak, 8. b

DANI KRUHA

- DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

Tradicija, bogatstvo na stolu,

pjesma, veselje...

U matičnoj smo školi ove godine Dane kruha svečano obilježili 23. listopada u školskoj dvorani.

Učenice 6. a razreda Nikol Perković, Tena Grekša, Antonela Sinković i Ljubica Zeba su nas riječima o kruhu i jeseni uvele u svečanost Dana kruha. Nakon pozdravnog govora našega ravnatelja Marka Kneževića, započeo je prigodni program.

Lana Panić i Nikol Ptiček, učenice 3. razreda, najavile su vesele učenike 4. razreda koji su nam uz vjeroučiteljicu Tereziju Pavlović otpjevali pjesmu „Velik je Bog“. Fabijan Brkić (7. b) izrecitirao je pjesmicu „Kruh moje bake“. S učenicima 1. razreda je vjeroučiteljica Terezija zapjevala i pjesmu „Tko stvori“.

Nakon pjesama su uslijedile recitacije. Prvi je nastupio Nevio Bijuklić (3. razred) pjesmicom Vere Zimunić „Listopad“, a zatim su zajedničkim snagama pjesmicu „Kruh“ iste autorice izrecitali Darijan Zvekan, Dino Mendoš i Matej Stanković. Pjesmicu je Dragutina Tadijanovića „Nad vinogradom sunce i

oblaci“ recitala Franka Benić. Zanimljiv su igrokaz pod nazivom „Domaći kruh“ odglumili Marica Ilišin, Cecilija Stošić i David Mrak (4. razred). Posljednju su točku izveli učenici 1. - 4. razreda pjesmom „Pekar“.

Nakon veseloga je programa župnik zahvalio na darovima i blagoslovio poslastice koje su pripremile vrijedne majke naših učenika. Potom je uslijedio našim učenicima najdraži dio svečanosti; slasno blagovanje bogatstva sa stola uz razigrane zvukove tamburica mjesnih tamburaša .

Napisala: Beatta Filipović, 8. b

DANI KRUHA U PŠ SEONA

U mnogim se zemljama svijeta u listopadu svečano obilježavaju Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Da Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje zaista postoje i da se ne bi zaboravili, pobrinuli su se vrijedni mališani PŠ Seona.

Školska je svečanost održana 20. listopada 2014. u našoj školi. Tim su se povodom učenici od prvog do četvrtog razreda posebno uredili i za svoje goste pripremili svečanu priredbu.

Mališani su kroz recitacije predstavili razne pekarske proizvode i jesenske plodove od kojih se pravi kruh te zahvalili na darovima kojima je Bog obdario našu Zemlju i marljivim ljudima

koji siju, sade, žanju i ubiru plodove. Nakon što su okupljene kroz igrokaz upoznali s raznim vrstama pekarskih proizvoda, učenici su kroz ples, repanje i prigodne pjesme pokazali kako se dobiva brašno za kruh.

Povodom Dana kruha vrijedne su mame i bake pripremile pravu zbirku najfinijih i najljepših kruhova i peciva. Župnik je blagoslovio hranu, a okupljeni učenici i gost pohrlili su oko stola koji je bio prepun slasnih pekarskih proizvoda.

Lijepo smo se zabavili i uživali u raznim prigodnim jelima te poželjeli da nam čitava godina bude ispunjena radošću kakva se osjećala toga dana u našoj školi.

Napisala: učiteljica Kristina Bilić

Dani
kruha
u
ponjoi Motičin

RADOŠTI U PROSINCU

Sveti Nikola u našoj školi

Blagdan Svetog Nikole
je u našoj školi
obilježen u petak
5. prosinca 2014. godine.

Učenici razredne nastave su pripremili prigodan program, uredili panoe i svoje čizmice. Sveti se Nikola prošetao učionicama, poslušao učenike, a posebno naše prvašice.

Zajedno je s učenicima zapjevao pjesmu sebi u čast, a potom podijelio slatkiše i krenuo na put na kojem će opet ozariti lica neke druge djece.

Napisala: učiteljica Marlena Šahinović

Stiže nam Božić

*Pada, pada pahuljica mala,
naše je malo selo usjepšala
i svojim nas plesom van pozvala.*

*Selo sjaji od ljepote,
ljudi pršte od dobrote.
Snjegoviće veselo pravimo
i najljepši blagdan slavimo.*

*Kućom se miris bora širi
dok vani sniježi
i lagani vjetrovi piri.*

*Navečer u svoj topli krevet legnem
i svog medvjedića čvrsto stegnem.
Polako utonem u dubok san
i s veseljem očekujem božićni dan.*

Sara Mendroš, 6. a

Zimska čarolija

*Pada snijeg iznad krova,
došla zimska radost nova.*

*S neba padaju pahuljice,
sjaje kao male zvjezdice.*

*Snjegović već čeka
da ga naprave od snijega meka.*

*Sjaji se bijeli snijeg,
prekrio je cijeli brijeg.*

*Djeca kroz prozor vire
dok se male pahuljice šire.*

Danijela Zlosa, 6. b

Snježne pahuljice

*Cijelu su noć pahuljice
tkale bijele košuljice.*

*Obukle su cijelo selo
u svečano ruho bijelo.*

*Šumske staze zamele,
jesensko lišće pomele.*

Gloria Batrac, 6. b

Božićna svečanost

Radost u zraku, toplina oko srca

Božićnu smo priredbu ove godine upriličili 16. prosinca. S veseljem možemo reći da nas je i ove godine posjetio dr. Qystein Sandtorv, međunarodni humanitarac iz Norveške, koji je ponovo razveselio naše učenike poklonima Djeda Mraza.

Priredbu posvećenu velikom kršćanskom blagdanu Božiću, završetku 1. obrazovnog razdoblja te dolasku nove 2015. godine započeli smo u veselom raspoloženju razigranom izvedbom pjesme „Sretan Božić svakome“.

Članovi humanitarne djelatnosti „Agape“ iz Orahovice, sada već naši stalni gosti, i ovu su nam svečanost uljepšali izvedbom lutkarskog igrokaza „Gdje je nestao Božić“. Nakon toga je uslijedila predstava „Podne“ naše dramske skupine vjeroučiteljice Jasne Petrović.

Učenice 6. a razreda Paula Bijuklić i Sara Mendroš su nas ostavile bez riječi sjajnom izvedbom pjesme „You raise me up“. Raspjevani nas je zbor razveselio pjesmama „Od Božića do Božića“ i „Veselje ti navješćujem“ u pratnji Paule Bijuklić. Recitacijom „U božićnu noć“ oduševio nas je učenik 3. razreda Nevio Bijuklić. Priredbu su priveli kraju učenici nižih razreda pjesmama „Dođi Božiću“ i „Zvončići“.

Na kraju su programa naši voditelji Marina Kunac, Helena Mendroš i Petar Vidaković malim prigodnim darom zahvalili gospodinu Sandtorvu za svu ljubav i toplinu kojom nas daruje svake godine. Nakon zahvale je uslijedila podjela darova učenicima.

Ovim putem također zahvaljujemo vrijednim humanitarcima iz Orahovice i Feričanaca koji su pomogli da ovi pokloni stignu u našu školu i usreće sve naše učenike.

Napisala: Magdalena Liović, 8. a

16

MAŠKARE

Svatovi su, svatovi su...

Dana 17. veljače 2015. godine u predmetnoj je nastavi povodom maškara održana nastava pod maskama.

Učenici viših razreda su si na ovaj vrlo zanimljiv dan dali mašti na volju tako da su se u školskim klupama pojavili u nesvakidašnjim izdanjima. Bilo je tu svega; od bake do bebe, vampira, klauna, likova iz crtića i životinjskog svijeta, čudovišta pa čak i jedni cijeli svatovi sa svim uzvanicima.

Nakon prva dva sata nastave je uslijedio odmor od trideset minuta pod kojim su se učenici zasladiли slasnim čokoladnim krofnama. Poslije odmora smo izašli na školsko dvorište gdje nas je ravnatelj slikao, a potom smo se uputili u dvoranu. Tamo smo razred po razred prošetali kako bismo pokazali svoju masku žiriju, tj. učiteljima. Učitelji su razmijenili mišljenja i tako iz svakog razreda izabrali masku koja se najviše istaknula. U pojedinim je razredima bilo više dobrih maska, no nagrađena je mogla biti samo jedna. Nagradu za najoriginalniju masku su osvojili: učenica 5. razreda Marta Kolarić kao štrumpfeta, učenica 6. razreda Tena Delbijanko kao dama, učenica 8. razreda Tina Kapetanović kao „neobična“ mlada, te Juraj Nikodem u ulozi kume koji je sudjelovao u zabavnom iznenađenju učenika 7. b razreda koji su se maskirali u svatove. Nakon slikanja nagrađenih učenika te cijelih svatova, uslijedilo je bacanje buketa! Sve neudane u zvanice maškara su priželjkivale buket kojega je bacala mlada (Dominik Benović 7. b), a ulovila Sara Mendroš učenica 6. a razreda. Čestitamo!

Tako su u vedrom i veselom raspoloženju maškare privedene kraju. Pohvaljujemo sve učenike koji su se maskirali, a osobito one nagrađene te 7. b razred za svoj trud oko organizacije svatova. Dugo nam neki razred nije priredio tako ugodno i veselo iznenađenje. Nadamo se da će ih nagodinu biti više.

Napisale: Marina Kunac, 7. a i prof. Anita Azenić

Vesela maskirana povorka

Najbolje maske

Posjetili smo i obližnji vrtić...

17

VALENTINOVSKÉ AKTIVNOSTI

Voli, ne voli... ma voli!!!

Ove smo godine za Valentinovo bili vredniji nego inače. Cijelu smo prvu polovicu veljače bili posvećeni valentinovskim akcijama, pa idemo redom.

Početak veljače smo na inicijativu naše knjižničarke Sanele Grepo započeli s provedbom literarnog ljubavnog natječenja. Sudjelovali su svi razredi naše škole. Natječaj je trajao do 10. veljače kada je stručno povjerenstvo, profesorice hrvatskoga jezika Sabina Mihaljčević, Sanela Grepo i Anita Azenić, odabralo deset najboljih ljubavnih literarnih radova koji su potom prigodno nagrađeni.

Autori najljepših radova:

- 1. razred - Tamara Mendroš „Mačje Valentinovo“
- 2. razred - Ivica Delbijanko „Ljubavno pismo“
- 2. razred PŠ Donja Motičina - Karlo Klanica „Sretno Valentinovo“
- 2. razred PŠ Seona - Gabriela Cvijetović „Ah, ta ljubav“

- 3. razred - Nevio Bijuklić „Ljubav“
- 3. razred PŠ Donja Motičina - Domagoj Boljkovac „Ljubav“
- 4. razred - Karlo Šalek „Ljubavno pismo“
- 4. razred PŠ Donja Motičina - Petra Vrabac „Valentinovo“
- 5. razred - Petar Vinković „Ljubav“
- 7. razred - Helena Mendroš „Ljubav“

Bilo je jako teško izdvojiti samo jedan rad iz svakog razreda, a posebne su glavobolje povjerenstvu zadali naši mališani od 1. do 4. razreda koji su bili izuzetno vrijedni i raspisani. Pohvaljujemo sve učenike koji su sudjelovali u ovom natječaju, a najuspješnijima čestitamo.

Napisala: prof. Anita Azenić

Valentinovo je u našoj školi obilježeno u petak 13. veljače 2015. godine.

Proslava je učenika razredne nastave započela podjelom prigodnih darova učenicima koji su bili najuspješniji na literarnom natječaju škole na temu ljubavi. Nagrađeni su učenici:

Tamara Mendroš

Ivica Delbijanko

Karlo Šalek

Mačje Valentinovo

Zovem se Tamara. Imam sedam godina i još se nisam zaljubila. Nemam simpatiju, a ni dečka, ali mogu voljeti neku igračku ili knjigu. Znam tko se na Valentinovo zaljubio umjesto mene. Moje mačkice Vive često nema jer je našla mačka pa su stalno zajedno. Svi dobro znamo da je veljača mačji mjesec, a ja ću se uskoro zaljubiti u Vivine mačice i to će za mene biti najljepše Valentinovo.

Tamara Mendroš, 1. razred

Ah, ta ljubav

Kad ga ugledam,
zarumenim se.
Kad ga pozdravim,
smješkam se.
Kad sam pored njega,
znam da me voli.
Kad se igramo skrivača,
pustim da me nađe.
Kad ga sretnem,
znam da njega volim ja.
Gabriela Cvijetović,
2. razred, PŠ Seona

**Napisala: učiteljica
Marlena Šahinović**

Draga _____!

Evo, skupio sam snage da ti napišem ljubavno pismo. Mnogo sam puta gledao tu tvoju prelijepu dugu kosu koja me mamila da te zagrlim. Tvoje su oči ljepše od svih koje sam vidio, bez obzira što neki kažu da su sve oči iste. Mnogo smo se puta sreli, ne sluteći da ćemo se jednoga dana zaljubiti. Znam da će se kroz život još bezbroj puta zaljubiti, ali nikada nemoj zaboraviti da sam te jednom u životu jako volio. Tvoj jedini...

Ivica Delbijanko, 2. razred

Sretno Valentinovo

Na taj dan darujemo nešto najljepše, a to je - ljubav. Na taj dan darujemo pažnju osobi koju volimo i do koje nam je stalo. Dijete svojoj majci pokloni cvijet, momak djevojci pokloni poljubac, a djed baki veliki zagrljaj. To je dan kada nesebično darujemo sebe i kada osjećamo da nekome pripadamo. Sretan vam Dan zaljubljenih i voljenih!

Karlo Klanica, 2. razred, PŠ Donja Motičina

Valentinovo

Valentinovo je ljubavni dan, tada se sjetiš da nisi sam.

Srce puno ljubavi ti bude, ta ljubav veseli mnoge ljude.

Kad mladić djevojci poklon nudi, u djevojci se velika ljubav budi.

Mnogi se ljudi Valentinovu vesele i svoju radost s drugima dijele.

Za Valentinovo crvena ruža dar je drag, ona u tebi zauvijek ostavi trag.

Za Valentinovo najdražoj osobi pismo pišeš, riječ ljubav puno puta spominješ.

**Petra Vrabac, 4. razred,
PŠ Donja Motičina**

Draga ljubavi,

kada te vidim, ispunjen sam srećom. Da te nema, nitko ne bi mogao zamijeniti tvoju ljepotu i dobrotu. Koliko god da ti mene ne primjećuješ, ja na tebe uvijek mislim. Odavno znam da se ljubav ne može kupiti ni oteti. Ona se može samo darivati i primati. Ona je najljepši osjećaj koji usrećuje ljude. Ljubav je uvijek jača od mržnje.

Pišem ti ovo pismo da ti ukradem barem jedan trenutak pažnje dok ga budeš čitala i razmišljala tko ti ga je poslao.

Karlo Šalek, 4. razred

Ljubav

Ljubav je šlag
na vrhu sladoleda.
Slatka je poput meda,
kad nitko ne gleda.
Ljubav je kao pjesma lijepa,
ponekad slijepa.
Ti si najljepši cvijet,
ti si sav moj svijet.
Ti si kao vila,
samo ti nedostaju krila.
Volim te kao dušu svoju,
zarobio sam ljubav tvoju.
S tobom bih harfu svirao
i oblake dirao.
Gledam tvoju sliku
i divim se tvom liku.
Naša će ljubav ostati vječna,
slatka kao čokolada mliječna.

Nevio Bijuklić, 3. razred

Ljubav

Ljubav je sreća,
radost i veselje.

Ona nam puno znači
jer ju je teško naći.

Kada nekog voliš, srce ti bije;
tada znaš da ono pravu ljubav ne krije.

Ona je uvijek tu, poput raja,
jer ljubav nema ni početka, a ni kraja.

Petar Vinković, 5. b

Ljubav

Ljubav je uvijek tu,
ona nas prati.
Kad smo tužni,
u srce nam svrati.

Ljubavi uvijek ima:
u mirisu cvijeća,
u plamenu svijeća,
u cvrktu ptica,
u osmijehu dječjih lica,
u gomili riječi,
u velikoj sreći.

A onda, jednoga dana;
ljubav nestane.

Gdje je sada,
gdje se krije?
Možda u mirisu cvijeća,
ili u plamenu svijeća.
Možda u cvrktu ptica,
ili u osmijehu dječjih lica.
Možda u gomili riječi,
ili u velikoj sreći.

Nema je. Gotovo je.
Valentinovo bez ljubavi.
Ali, onda, netko mi reče:
„Potraži ljubav u svome srcu
jer tamo je njezin dom.“

I svaki čovjek pogleda u
svoje srce
i ljubav se vrati:
u miris cvijeća,
u plamen svijeća,
u cvrkt ptica,
u osmijeh dječjih lica,
u gomilu riječi –
k velikoj sreći.

Helena Mendroš, 7. a

KNJIŽEVNI SUSRET

„Djeco, veselite se, smijte se i uvijek mislite pozitivno!“

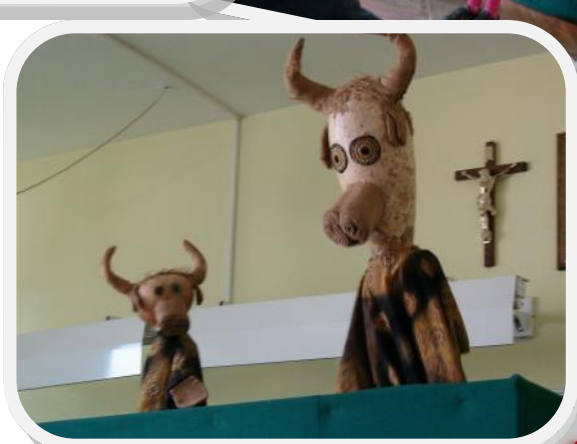

Dana 18. ožujka našu je školu posjetila poznata spisateljica Jadranka Čunčić-Bandov.

Jadranka Čunčić-Bandov maštovita je spisateljica i lutkarica koja je naše učenike razredne nastave zabavljala svojim zanimljivim kratkim igrokazima vješto ih uvlačeći u svijet glume i mašte.

Učenici su bili jako veseli i oduševljeni predstavama. Vidjeli su brojne lutke - životinje kućne izrade; krokodila od kutije za jaja, mačku od osušene bundeve, zaljubljenju kornjaču, sovu... Kako su pojedini spisateljčini igrokazi ušli u udžbenike, učenici su spisateljicu iznenadili recitiranjem dijelova igrokaza, a ona je za kraj predstavila svoj strip „Boduljko i Žbunika“ kroz nekoliko crtica iz života dva šumska prijatelja, gljivice Žbunike i ježića Boduljka. Predstava je bila jako humoristična te je svima izmamila osmijeh na lice.

20

Nakon ovoga vedrog i zanimljivog susreta smo sa spisateljicom napravili intervju koji možete pročitati u nastavku.

Kada ste se počeli baviti pisanjem za djecu?

Sa svojih 17 godina u srednjoj školi za odgajateljicu.

Je li Vas netko u obitelji poticao na pisanje?

U obitelji ne, ali u srednjoj školi profesorica Vlasta Pokrivka koja je uočila moj talent.

U čemu nalazite inspiraciju za svoja djela?

U druženju s djecom, djeci, ilustriranju u dječjim časopisima.

Koliko je zahtjevno pisati igrokaz?

Dosta je zahtjevno, nije jednostavno, teško je smisliti rimu, a da to ima smisla.

Na koji način dajete imena svojim likovima?

To mi samo dođe kad želim da me lutke na nešto podsjećaju.

Koliko Vam vremena treba da napišete jednu knjigu?

Dugo. Oko godinu dana. Volim da igrokazi budu perfektni. Nekad nemam vremena, nekad inspiracije...

Koliko ste igrokaza napisali?

Okolo četiristotinjak, možda i više.

Koji Vam je Vaš igrokaz omiljen?

Učena sova, Krokodil turist, itd.

Kojim se svojim djelom najviše ponosite?

Šale, trice, zvrndalice.

Pročitali smo da u jednoj predstavi možete odigrati 20 različitih likova pred djecom. Kako to uspijevate?

Imam sposobnost mijenjati glas. To je dar prirode. Da to ne mogu, ne bih mogla glumiti 20 različitih likova.

Izrađujete li sami lutke? Od kojih materijala?

Da, od različitih materijala: tikvica, četkica, čarapa i od svega što mogu upotrijebiti.

Pripremate li koje novo djelo?

Knjigu. No, sada mi je to naporno pa igram ovakve predstave.

Kojeg hrvatskog pisca najviše cijenite?

Grigor Vitez, Ratko Zvrko, Luko Paljetak, Stanislav Femenić.

Koja Vam je omiljena knjiga?

Ne mogu se sjetiti trenutno.

Kakav ste bili učenik u školi?

Bila sam dobar, solidan učenik. Nisam imala prosjek 5.0.

Koji Vam je predmet bio omiljen u školi?

Najdraži predmeti su mi bili Hrvatski, Povijest, Likovni... Uglavnom društveni predmeti.

Jeste li voljeli čitati kao dijete?

Kao dijete sam jako voljela čitati, ali knjige nisu bile toliko dostupne tako da sam često išla k sestričnici u Veliku Goricu kako bih čitala.

Kakvo ste imali djetinjstvo?

Odlično. Imala sam super djetinjstvo, to se vidi po vedrim i veselim igrokazima.

Imate li kućnog ljubimca?

Ne, jer mi je jako žao kad uginu.

BLIC PITANJA

Imate li nadimak? Za obitelj i najbliže prijatelje – Jaca.
Koju glazbu najviše volite slušati? Svaku dobru glazbu.

Horoskopski znak? Vaga.

Omiljeno piće? Sok od ananasa.

Omiljena hrana? Voće, povrće i sve slatko.

Omiljena boja? Tirkizna.

Grad ili selo? Grad, Zadar.

Najdraže voće? Ananas.

Najdraža životinja? Mačka.

Najdraži film? Kišni čovjek.

Najdraže godišnje doba? Jesen.

Najdraži cvijet? Gerber.

Najsport? Bila sam atletičarka u srednjoj školi, tako da atletika.

Hobi? Nemam hobi jer je moj hobi postao moj posao.

Što biste nam mogli poručiti za kraj? Djeco, veselite se, smijte se, sačuvajte to veliko dijete u sebi kad odrastete i uvijek mislite pozitivno.

Intervju pripremile: Ljubica Zeba, 6. a , Diana Mitrović 6. b i Karla Rođak, 8. b
Napisala: Karla Rođak, 8. b

Dan tolerancije - spriječimo nasilje

Naši su učenici Helena Mendroš i Fabijan Brkić 19. studenoga 2014. u pratnji učitelja Milana Delića i ravnatelja Marka Kneževića prisustvovali svečanoj dodjeli nagrada za najbolje likovne i literarne radove vrtićancima i učenicima osnovnih i srednjih škola koji su sudjelovali na natječaju „Dan tolerancije – spriječimo nasilje“. Dodjela je održana u Gradskoj vijećnici Grada Našica.

Ovaj je natječaj organiziran po četvrti put na prijedlog učenice 7. d razreda Dore Hanižjar iz OŠ kralja Tomislava Našice u spomen Luki Ritzu i svim mladim ljudima koji su žrtve nasilja. Natječaj se održava pod pokroviteljstvom Grada Našica i u suorganizaciji s Hrvatskom narodnom knjižnicom i čitaonicom Našice.

Naše je učenike Helenu Mendroš i Fabijana Brkića na natječaj prijavio učitelj Milan Delić. **U kategoriji literarnih radova za osnovne škole Fabijan je osvojio drugo, a Helena četvrto mjesto. Nagrađenima je priznanja i nagrade uručio gradonačelnik Krešimir Žagar. Nakon dodjele nagrada svi su prisutni bili pozvani na domjenak, a potom u Hrvatsku narodnu knjižnicu i čitaonicu Našice gdje su imali priliku pogledati izložbu nagrađenih radova.**

Napisala: prof. Anita Azenić

Muke, boli i praštanja jedne ruže

Odlučila jedna bakica u vrtu posaditi cvijeće jer vidje u susjeda prelijep mirisni vrt u kojemu je bilo i onoga cvijeća koje kod nas ne raste. Kupi kod svoje pozn anice predivne sadnice, dade se na posao i u tili čas zablista njezin vrt od sjaja i ljepote, a baka, uvidjevši da je dobro odradila posao, otpočine.

Međutim, našla se ovdje i jedna ruža, najljepša od sveg cvijeća, latica crvenih kao krv, stabljikom od vode nabubrenom i trnjem tako oštirim da se ubodeš samo što ga pogledaš. Ali, bijaše vrlo nesretna jer je bila najmanja od sveg cvijeća. Najljepša, uistinu, ali i najmanja, a okružena ljiljanima tako visokim da joj se činilo kako vrhovima dotiču i golicaju oblake. Ostalo cvijeće nikad ne vidje ružu pa im se u prvi mah učini jako ružnom i nakaznom, a tog se mišljenja i danas drže. Vrijeđale su je i ukazivale na njeno trnje kao da su te oštre izbočine nešto loše, no samo zato što nisu znali da te „oštre izbočine“ služe za obranu i da je čine još ljepšom i zanosnijom. Ruža je strpljivo podnosila uvrede misleći da joj je bolje šutjeti kako se ne bi zamjerila ostalom cvijeću. „Ipak sam ja najmanja“, pomislila je. Kako su dani prolazili, a ruža rasla i rasla, nehotice poče bosti ljiljane. To su ljiljani primili vrlo loše misleći da ih ruža namjerno bode, a nisu znali da ona to ne čini namjerno i da ne može odbaciti trnje ili ga uvući u sebe niti mu može narediti da ne bode. Njegova je funkcija da bode jer je tako Bog odredio. A i sama ruža po prirodi ne bijaše nasilna, već mirna, tiha i tolerantna. Pa nije joj bila namjera bosti tako divno cvijeće kakvim joj se učiniše ti ljiljani koji su rasli odmah uz nju! Najlutiji se ljiljani pa počeli vrijeđati malu, nedužnu ružu vrlo ružnim riječima : „Nakazo! Čudakinjo! Monstrume! Ni živjeti ne bi trebala! Zamoli Boga da te spasi i pošalje ti grom pa ćeš spasiti i sebe i nas!“ Padoše jako teške uvrede koje čovjek nikada ne bi očekivao od tako gospodskog i tako lijepog cvijeća.

Prolazili dani, a ružino trnje i dalje bolo ljiljane iako je dobrodušna ruža pokušala natjerati trnje da barem otupi, no ono ne htjede ni usahnuti ni otupjeti, nego postajalo sve oštrije i oštrije. Ljiljani se naljute, bijes zavlada njihovim srcima i oni se počele osvetiti nedužnom cvijetu pa izrastu visoko nad njom stvorivši sjenu i ne dadoše joj sunčeva svjetla. Tad je počela venuti, ali bakina je brižnost održavala na životu. A tada i baka prestade zalijevati ružu i ona počne venuti te postade tako malena da je baka nije vidjela. Otpale ruži sve latice, trnje se osušilo i otupjelo i prestade biti ukras bakina vrta.

II.

Ružino srce postade kamen, ali ostade tračak nade da će je ostalo cvijeće prihvatiti i razumjeti onakvu kakva jest, da će je prestati vrijeđati i primiti je u svoje društvo, da će opet vidjeti milo i dobroćudno sunčevo svjetlo. Ruža im je oprostila, oprostila sve uvrede, svaku ružnu riječ; oprostila im je ponašanje jer je bila uvjerena da su se tako ponašali jer nisu znali tko je ona, ali im je zamjerila što to nisu pokušali ni saznati. Molila je Boga da im oprost i jer im je i ona oprostila i neka im dopusti da se iskreno pokaju. Kad joj se približio smrtni čas, izgubila je svaku nadu za razumijevanje. „Možda i jesam nakaza, ali ću vam oprostiti i otići da biste vi mogli živjeti“, reče ironično, a iz tučka se podiže bijela maglica prema nebu. Otad je ružina duša rasla i cvjetala u rajskom vrtu, svakodnevno okupana sunčevom svjetlošću i toplinom.

III.

Bio bi grijeh ne reći da se jedan cvijet iskreno pokajao kad je ruža uvenula. Jedna krizantema zaridala je iz sveg glasa, spominjući se uvreda i govoreći kako bi željela da se to njoj dogodilo, a ne tako lijepom cvijetu. Ostali primijetili da se krizantema kaje, ali: slijepci! Pomislili da glumi kako bi joj Bog oprostio i prozvaše je licemjerkom, a ona poželjela ponovno vidjeti ružu, ispričati joj se za ružno ponašanje i zamoliti je da joj oprost. Milostivi Bog uslišao joj je molbu.

Napisao: Fabijan Brkić, 7. b

Tolerancija

Bilo je to prije puno, puno godina, u vrijeme najveće zime... Pohađala sam sedmi razred. Svi smo se već radovali božićnim blagdanima koji su bili tako blizu. Do škole sam pješačila zajedno sa svojim dvjema prijateljicama: Aurorom i Elenom. Bile smo najbolje prijateljice, uzajamno si pomagale, tješile se, povjeravale si i najveće tajne. Kao što već reko; bila je ljuta zima, snijeg do koljena, sve ledom okovano. S prijateljicama pođoh u školu. Iako sam stanovala u blizini škole, tada mi se to činilo kilometrima daleko. Napokon stigismo u školu, otresosmo snijeg i promrzlie uđosmo u toplu učionicu te sjedosmo na svoja mjesta. Tjedan je dana do Božića. Školsko zvono. Počinje sat razrednika. Razrednica je rekla da za sve nas ima jedno iznenađenje i svi smo bili uzbuđeni i nestrpljivi da vidimo to iznenađenje.

Tada... otvore se vrata, a u razred uđe djevojčica - crnkinja. Svi smo ostali zapanjeni prizorom i, zaista, iznenađeni. Svi pogledi skrenuše prema preplašenoj djevojčici koja je bila odjevena u dronjke, a prozeble noge u izderanim čizmama. Crna kosa, oči boje čokolade. Stajala je nepomično. Bila je tišina, čulo se samo disanje. Vani susnježica i vjetar koji povremeno lupa po starom prozoru. Djevojčica je znatiželjno gledala u nas, a onda je spustila pogled prema podu. Napetost je sve više rasla i postalo je nelagodno. „Ovo je naša nova učenica, a vaša nova prijateljica“, rekla je razrednica i razbila neugodnu napetost što se bila stisnula u učionici. „Djevojčica je došla iz zemlje zahvaćene ratom. Ne zna dobro pričati našim jezikom, ali se zna predstaviti. Zar ne?“ upita razrednica djevojčicu kojoj je pogled još uvijek bio usmjeren prema podu. „Hajde, predstavi se!“ ponovno je potakne razrednica. Djevojčica podigla glavu, a oči pune suza. Rukavom obriše uplakano lice. „U redu je. Ovo su ti prijatelji“, rekla je učiteljica nježno je zagrlivši. „Ja, Jessica“, rekla je tihim, potištenim glasom. Učiteljica ju je smjestila u praznu klupu. Sat je završio, a Aurora, Elena i ja sjedile smo na klupi i gledale prema hodniku.

„Zove se Jessica“, reko. „Da“, reče Elena. „Izbjeglica je, možda boluje od neke zarazne bolesti...“, doda Aurora. Složile smo se s njom. Elena se počela smijati, a zatim i Aurora. „Što se smijete? U naš razred došla prognanica, a vama je to smiješno!“ reko. „Daj se opusti, izbjegavaj ćemo je i to je to. Hajde, nećemo zbog nje biti neraspoložene“, reče Elena, još jače se smijući. „Imate pravo“, reko i s osmijehom se uputimo prema razredu. Ružno smo se ponašale: ogovarale je, ismijavale, okretale očima kada bismo je ugledale, a isto je činio i cijeli razred. Kad bi nas razrednica upitala ponašamo li se lijepo prema Jessici, svi bismo odgovorili da se ponašamo lijepo i kulturno, da smo dobri prema njoj, da joj pomažemo...

Kad je razrednica pitala Jessicu govorimo li istinu, ona bi potvrdno kimnula glavom i pogled usmjerila prema podu. Božićni su praznici bili svečani i radosni, ali su brzo prošli. Vrativši se u školu, svi smo pričali o tome kako smo proveli blagdane s obitelji, što smo dobili za poklon, kako smo ukrašavali božićna drvca i kako nam je zabavno bilo na dočeku Nove godine. Svi su pričali, samo je Jessica tužno šutjela. „Kako si ti provela božićne blagdane?“ smijući se upita jedan moj prijatelj. Svi smo se počeli smijati, a Jessica je, kao i obično, spustila pogled prema podu.

Kad je nastava završila, iz toaleta se začuju tužni jecaji. „Ššššš!“ tiho sam rekla prijateljicama. „Čujete li plač?“ upitah. „Čujemo!“ doda Aurora. Sve se uputismo prema toaletu, a tamo... na hladnom podu, leđima naslonjena na zid, sjedila je Jessica, očajno plačući. Neko smo je vrijeme gledale, a zatim je podigla glavu. Pobjegle smo što smo brže mogle. Putem kući odlučile smo da ćemo se sljedeći dan ispričati Jessici i prihvatiti je kao prijateljicu.

Nisam bila oduševljena onim što govorim, a jedva sam čekala to sutra. U školi smo tražili Jessicu, ali nje nije bilo. Pomislile smo da je zaspala pa će doći kasnije. Ali, Jessica nije došla. Razrednica je rekla da se vratila u svoju domovinu.

Bile smo jako tužne i razočarane što joj se nismo ispričale za sve ono što smo joj činile. Prolazili mjeseci i sve se zaboravilo. Dođoše i ljetni praznici, a uskoro i nova školska godina. Razrednica je ušla u razred i počela tipkati na mobitelu. „Ššššš“, reče razrednica, prislonivši mobitel na uho. Pozva nas k sebi i mi se okupismo oko njena stola. Stavila je mobitel na razglas. „Bog, prijatelji...“, pozdravi nas poznati glas. Bila je to Jessica. Javila se telefonom. Željela nas je čuti i rekla kako joj nedostajemo te da će se opet vratiti u našu školu. Svima su nam oči bile pune suza, a moje prijateljice i ja bile smo posebno sretni. Nakon dva mjeseca Jessica se vratila. Bila je posebno lijepa i draga. Istog smo se dana ispričale za svu tugu koju smo joj učinile. Nakon toga sve je došlo na svoje, a Aurora, Elena i ja dobile smo novu prijateljicu.

Napisala: Helena Mendroš, 7. a

Dana 11. lipnja 2014. godine učenici 5. (sada 6.) razreda su se uputili na jednodnevni izlet u Krapinu i Varaždin sa svojim razrednicama Kristinom Marinković i Višnjom Leko.

Po dolasku u Krapinu učenici su posjetili Muzej krapinskih neandertalaca gdje su pogledali film kroz koji su se upoznali s nastankom Zemlje, planeta, ljudi i zanimanja. Za kraj su prošetalu Hušnjakovim brdom.

Nakon Krapine su se uputili prema Varaždinu. Razgledali su grad i obišli znamenitosti. Posjetili su i dvorac Trakošćan, razgledali ga iznutra te saznali puno toga o njegovoj povijesti. Poslije iscrpljujućih obilazaka ih je čekao ručak, a potom su se zabavili igrajuću odbojku.

Na kraju su učenici svoje razrednice razveselili suvenirirom kako bi im izrazili zahvalnost za ovaj izlet.

Napisala: Diana Mitrović, 6. b

Iskrice

Mirisno proljeće

O, proljeće, mirisno proljeće,
u tebi raste šareno cvijeće.
Cvrkut se ptica u tebi čuje,
a sretno pčele u tebi bruje.

O, proljeće, najslađe proljeće,
od tebe nema veće sreće.
Drveće je sve zelenije,
sve je puno veselije.

O, proljeće, šareno proljeće,
moja mašta na tvojim krilima polijeće.
Ti mi uljepšaj svaki dan,
čarobno si kao san.

O, proljeće, rosno proljeće,
s tobom napokon sve kreće.
Kreće u šarenu pustolovinu tvoju
i razigrano budi maštu moju.

O, proljeće, divno proljeće,
na tvoju će pjesmu plesati sve,
pa čak i ja u mašti svojoj
na suncem okupanoj livadi tvojoj.

Sara Mendroš, 6. a

Škola

Mojoj je školi Vladimir Nazor ime,
ja se dičim i ponosim time.

Zadaće, udžbenici, bilježnice i knjige,
sve su to za nas vrlo teške brige.

Kada netko od učenika dobije jedan,
cijeli mu dan bude prilično bijedan.

A kada učenici budu vrijedni i dobiju pet,
u trenu se osjećaju kao da je njihov cijeli svijet.

Kad se približi topli lipanj, dolazim sve umornija kući,
sama sebi kažem: „Ne da mi se više tešku torbu vući.“

Nikol Perković, 6. a

Moja škola

Moja je škola velika i lijepa. Učionice uredne i pune svjetlosti. Na zidovima šareni panoi, slike, crteži... Hodnici prepuni djece, strke i žamora.

Kad zvono zazvoni, prestane graja. Na sat dolaze učiteljice i učitelji. Učimo novo gradivo, ali ipak nam je najdraže kad s njima malo popričamo. Bude tu svakakvih zgoda, savjeta i priča; lijepih i smiješnih, zbog kojih bih uvijek išla u školu.

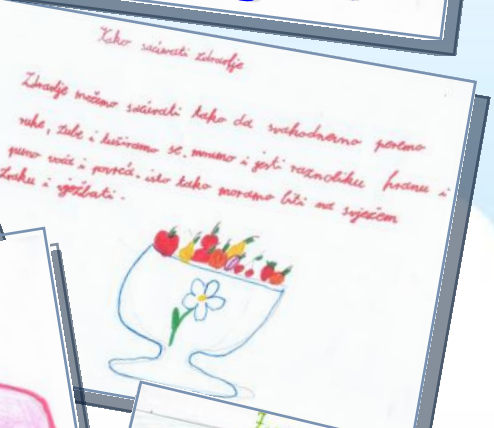
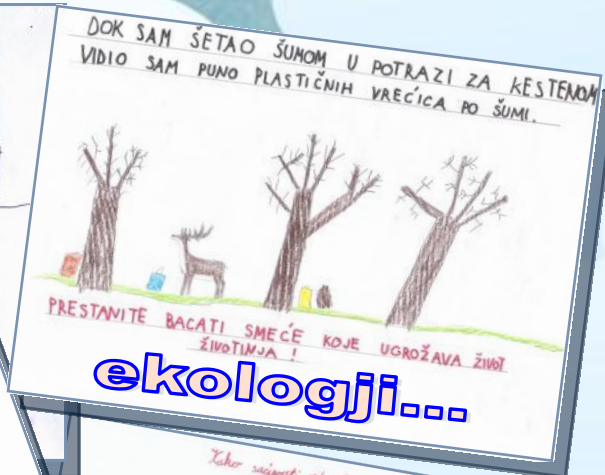
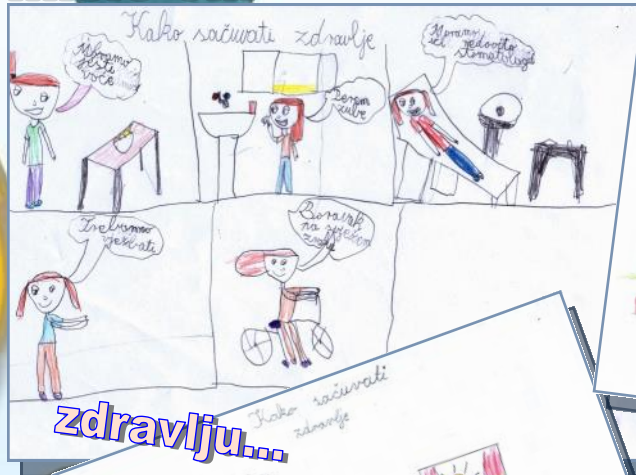
U školi se radujem zajedništvu. Osjećam se sigurno i sretno, lakše učim i vježbam. Neka ugodna toplina grije moje srce jer znam da imam prijatelje, učiteljice i učitelje koji se neće na mene naljutiti, čak i ako nešto zabrljam.

Škola mi puno znači. Ne kaže se uzalud: Od kolijevke pa do groba, najljepše je dječje doba. I zato ću u svoje sjećanje usaditi samo lijepe trenutke, drage prijatelje, učiteljice i učitelje koji su mi pomogli u odrastanju i učenju.

Laura Katavić, 6. a

Evo što naši najmlađi misle o...

Ispračaji učenika

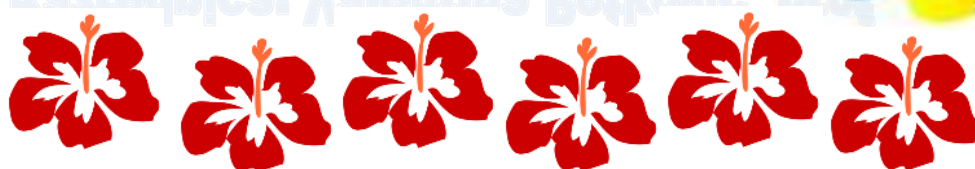
Bošnjaković, Neven
Bošnjaković, Željana
Jurišić, Doris
Kapraljević, Nikolina
Kljajić, Ines
Kohutek, Antonio
Kušenić, Antonijo
Liović, Magdalena
Maligec, Dora
Marković, Paula
Paljević, Paula
Patajac, Ivona
Ravlić, Veronika
Šišulj, Luka
Vilus, Ilija
Vrabac, Lana
Zeba, Ivan

Razrednica: Katarina Kolar, prof.

Barić, Lea
Batrač, Ines
Đuroković, Kristijan
Filipović, Beatta
Japundžić, Mateo
Jukić, Gordana
Kapetanović, Tina
Klaban, Dajana
Knežević, Jasmina
Lukačević, Adrijana
Mihaljević, Adam
Milanović, Samanta
Novaković, Ante
Peršić, Petar
Puroski, Antonio
Rođak, Karla
Tomac, Ivana
Vrbanac, Lucija
Žigić, Martina

Razrednica: Valentina Petković, prof.

- Andrić, Dominik
- Barić, Antea
- Benić, Franka
- Brgan, Darko
- Brkić, Donata
- Bužonja, Stipe
- Hlavaček, Antonio
- Ilišin, Marica
- Liović, Tin
- Mateša, Lara
- Milanović, Matija
- Mrak, David
- Paradžik, Ivan
- Ranogajec, Mihael
- Stošić, Cecilija
- Šalek, Karlo
- Šerčić, Stefan
- Šipoš, Valentina
- Šunadlić, Josip
- Volenik, Matija

Razrednica: Blanka Marković

РАЗРЕДНИЦА: БЛАНКА МАРКОВИЋ

- Batrac, Matija
- Batrac, Matko
- Bijuklić, Marko
- Ferk, Mihael
- Jakšić, Karlo
- Varga, Paulina
- Vrabac, Petra
- Vrbanac, Krešimir
- Zlosa, Ivan
- Žigić, Maja

Razrednica: Marina Balog

РАЗРЕДНИЦА: МАРИНА БАЛОГ

U zasluženu mirovinu ove godine odlazi naša uvijek vedra i nasmijana učiteljica Likovne kulture Mirjana Potnar s kojom smo napravili intervju te doznali zanimljive pojedinosti.

Gospođa Mirjana Potnar je rođena u Razbojištu 1950. godine gdje provodi djetinjstvo. Osnovnu je školu pohađala u rodnome mjestu i u Podgoraču, a potom opću gimnaziju u Našicama. Višu Pedagošku školu je polazila u Beogradu.

-Jeste li voljeli ići u školu? Da, jako. Zbog druženja s drugom djecom i stjecanja novih znanja.

-Kakva ste učenica bili? S koliko ste prolazili? Bila sam odlična učenica. Prolazila sam s odličnim uspjehom, svi razredi 5.0.

-Koji vam je predmet bio najdraži tijekom školovanja? Likovni i Hrvatski.

-Koji predmet niste voljeli ili vam je bio najteži? Sve sam predmete voljela, ništa mi nije bilo teško.

-Čime ste se bavili u mladosti? Pisanjem pjesama i proznih sastava, slikanjem, njegovanjem cvijeća

-Kako su počeli vaši prvi radni dani? Prije diplome u Podgoraču sam predavala Glazbenu kulturu, a u struci mi je prvo radno mjesto bilo u Laslovu. Ustajala sam ranom zorom kako bih stigla na posao.

-Zašto ste odlučili postati učiteljica?

To je bilo igrom slučaja, a uzor su mi bili moji nastavnici koji su probudili u meni volju da postanem i ja nastavnica.

-Koliko ste godina radili u ovoj školi? 23 godine.

-Kakvi su bili vaši učenici? Meni su učenici bili poput prijatelja. Uvijek sam našla način da ih motiviram i da budu zainteresirani za rad.

-Kakvi ste vi bili prema njima? Blaga, mislim da im nisam bila stroga.

-Pamtite li neku generaciju koja vam je bila posebna? Ne mogu izdvojiti ni jednu generaciju posebno, ali u svakoj je bilo učenika koji su bili kreativni i likovno nadareni.

-Što vam se najviše sviđalo u ovom poslu? Rad s djecom.

-Možete li izdvojiti najljepši trenutak u poslu? Posebno sam bila sretna kad su učenički radovi bili na državnom natjecanju.

-Čime ćete se baviti u mirovini? Slikanjem, cvjećarstvom, pomagat ću kulturnom društvu u Podgoraču, poviješću umjetnosti

-Koji su vaši hobiji? Slikanje, šivanje, cvjećarstvo..

-Imate li želju negdje putovati? Gdje? Nisam bila u Parizu, to mi je želja.

-Koje je vaše najdraže jelo/piće? Jelo od povrća, sok od jabuke.

-Koje su vaše vrline i mane? Vrlo lako uspostavljam komunikaciju s drugim ljudima. Poštujem tuđe mišljenje. Previše sam tolerantna na nepravdu.

-Koje osobine ne volite kod drugih ljudi? Ne volim svađu i međusobno nepoštivanje.

-Volite li životinje? Da.

-Imate li kućnog ljubimca? Da, imam četiri mačke. Micko, Mala, Sivka i Tiha.

-Jeste li što skupljali? Nisam od dječjih dana, a tada sam skupljala keramičke figurice i knjige.

-Najdraže godišnje doba? Proljeće.

-Koja vam je najdraža boja? Zelena.

-Koju vrstu glazbe slušate? Zabavnu glazbu, domaću i stranu.

-Koja vam je najdraža knjiga? Najdraži pisac? Cvijet sa raskršća, Antun Gustav Matoš.

-Najdraži film? Žanr? Povijesni filmovi, El Cide.

-Je li vam žao što odlazite? Ne, nije.

-Što biste poručili učenicima; komentar za kraj? Da malo budu samostalniji u radu i da se ne oslanjaju samo na internet.

Školski biseri

Na satu Matematike...

Učenik: Profesorice, jel mogu ispraviti ono gradivo?

Profesorica: Koje?

Učenik: A ono. Jooj! Kak' se zove...

Profesorica: Kvadriranje se zove. Kvadriranje.

Na satu Fizike...

Profesorica Fizike: Što žaruljica radi?

Učenica: Pa svijetli!

Na satu Engleskog jezika...

Profesorica: Zašto nisi ništa zapisao?

Učenik: Nije mi radila kemijska olovka! (???)

Na satu Vjeronauka...

Profesorica: Što je to New Age?

Učenik: Nova godina!

Na satu Hrvatskog...

Učenik: Jeste bili na moru?

Profesorica: Ne, nikud nisam išla cijelo ljeto.

Učenik: Ja se nisam kupao cijelo ljeto!

Profesorica: Svako selo ima neke običaje...

Učenica: Kokoši!

Svi: ???

Profesorica: Koja je to stilska figura?

Učenik: Veliko slovo!

Profesorica: Kakva je ovo pjesma?

Učenik: Usporena!

Profesorica: Nabroji mi glasovne promjene.

Učenica: A, e, i, o, u...

Učenik: Kako da pročitam, d-ž ili dž?

Učenik: Učiteljice jel' Zagreb u Slavoniji?

Na satu Glazbene kulture...

Profesorica: Što je čardaš?

Učenica: Ono za kukuruze!

Na satu Geografije...

Profesor: Zašto je oblik Hrvatske nepovoljan?

Učenik: Nema polja!

Profesor: Insolacija je broj sati sijanja sunca.

Učenik: Pa kak' sunce može sijat'?

Učenik: Danas rižoto u kotliću.

Profesor: Ma na ražnju.

Profesor: Što turiste privlači u Egipt?

Učenica: Kineski zid!

Profesor: Pokaži na karti Krku.

Učenik 1 dođe pred kartu i pokaže Krku.

Učenik 2: Pa tu ti je. (I pokaže na otok.)

Učenik čita tekst: U Gospiću se nalazi poznati muzej Lajk (Like).

Profesor: Gdje je Slavonski Brod?

Učenica: Joj! Znam! To je negdje na moru.

Profesor: U kojoj se državi nalazi Trst?

Učenik: U Ljubljani!

Profesor: Gdje se nalazi Selce?

Učenica: U Poreču?

Profesor: Nabroji mi tri hrvatske regije!

Učenik: Primorska, gorska i slavonska.

Na satu Kemije...

Profesorica izjednačava jednadžbu:

$$2 \times 3 = 6, 2 \times 1 = 8$$

Profesorica: Reci mi što znaš o sumporu.

Učenik: Otapa se u kvasnoj vodi!

Profesorica: Koji je indikator kiseline?

Učenica: Flis papir!

Na satu Biologije...

Profesorica: Kakva je stanica želuca, spolna ili tjelesna?

Učenik: Spolna.

Dan keruh

Šećemo do zdravlja

Ples zvezdica

UČIMO

Volimo knjižnicu